

РЕШЕНИЕ

№ 233

гр. *****, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ***, VI СЪСТАВ**, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА**
АТАНАСОВА

при участието на секретаря **ИВАНКА СТ. ВЪЛЧЕВА**
като разгледа докладваното от **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА АТАНАСОВА**
Гражданско дело № 20224310101001 по описа за 2022 година

Обективно съединени искове с правно основание чл.4 във връзка с чл.2, ал.1, т.3 от Закон за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/, чл.52 и чл.86, ал.1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/.

Настоящият съдебен състав е сезиран с искова молба от Я. К. К. от с.*****, Община-гр.*****, действащ чрез пълномощника си адв.С. Г. от АК-гр.***** срещу Прокуратура на Република България-гр.София, в която посочва, че на 28.06.2013 г. в Окръжна прокуратура - ***** е постъпило уведомление на основание чл.212, ал.3 НПК за това, че на 27.06.2013 год. е започнато досъдебно производство №284/2013 год. по описа на РУП-гр.Троян срещу неизвестен извършител за това, че на 27.06.2013 год. в с.Врабево, Местност Горно Усое, поради незнание на правно реграментирана дейност, представляваща източник на повишена опасност - добив на дървесина, е причинил смъртта на ***** от гр.***** - престъпление по чл.123, ал.1 НК. Досъдебното производство е започнало с първото извършено процесуално-следствено действие - оглед на местопроизшествие. Въз основа на горното в Окръжна прокуратура - ***** е образувана преписка вх.№ 1218/2013 год., като е определен и наблюдаващ прокурор.

Заявява, че на 01.07.2013 год. ищецът е разпитан в качеството на свидетел по посоченото по-горе досъдебно производство. След извършени редица процесуално-следствени действия - разпити на свидетели, назначаване на експертизи, предявяване на разследването на пострадало от деянието лице, на 10.02.2014 год. наблюдаващият прокурор е прекратил наказателното производство, водено срещу неизвестен деец за престъпление по чл.123, ал.1 НК на основание чл.243, ал.1, т.1 във връзка с чл.24, ал.1, т.1 НПК. Изложени били изложени мотиви, че от събраните по делото доказателства не може да се направи извод, че е налице неправомерно поведение на физическо лице, което изключва приложимостта на хипотезата на чл.123, ал.1 НК, а че се касае до случайно деяние по смисъла на чл.15 НК.

С Определение №55/26.02.2014 год. по ЧНД №66/2014 год. по описа на ОС-гр.*****, образувано въз основа на частна жалба на пострадало от деянието лице, същият е отменил посоченото по-горе Постановление от 10.02.2014 год. на ОП-гр.***** и е върнал делото на последната със задължителни указания, свързани със събиране на допълнителни доказателства против собственика на гората /в случая ищеца/ с оглед престъпление по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК и разпоредбите на Правилника за здравословни и безопасни условия на труд в горите от 2007 год., извършено от него. Против това Определение на 06.03.2014 год. бил подаден частен протест, въз основа на който било образувано ВЧНД №49/2014 год. по описа на Апелативен съд-гр.Велико Търново, който

със свое Определение № 8/25.03.2014 год. отхвърлил частния протест и потвърдил посоченото по-горе Определение на ОС-гр.*****.

След извършване на указаните процесуално-следствени действия и при спазване на изискванията на чл.219 НПК, на 03.11.2014 год. разследващият орган е привлякъл в качеството на обвиняем ищеца Я. К. К. за извършено престъпление по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК, като му е взета мярка за неотклонение „Подписка“. Постановлението било предявено на ищеца на 13.11.2014 год., а разследването - на 20.11.2014 год.

На 29.12.2014 год. ОП-гр.***** е внесла в ОС-гр.***** обвинителен акт ведно с материалите по дознание №284/2013 год. по описа на РУП-гр.Троян срещу Я. К. К. за престъпление по чл.123, ал.1 НК.

В ОС-гр.***** против ищеца било образувано НОХД №441/2014 год. С Разпореждане №100/19.02.2015 год. съдията-докладчик по делото е прекратил съдебното производство и върнал същото на Окръжна прокуратура-гр.***** за отстраняване на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на обвиняемия.

С Определение №17/16.03.2015 год. по ВЧНД №54/2015 год., образувано по частен протест на ОП-гр.***** било потвърдено посоченото по-горе Разпореждане №100/2015 год. На 07.09.2015 год. на ищеца са предявени допълнително събраните по делото материали.

С Постановление от 18.09.2015 год. по преписка №1270/2015 год. по описа на Апелативна прокуратура-гр.Велико Търново е оставена без уважение молбата на ищеца чрез неговия защитник за отвод на наблюдаващия делото прокурор.

С Постановление от 25.09.2015 год. е отхвърлил направени от защитата на ищеца възражения при предявяване на разследването на 07.09.2015 год.

На 12.10.2015 год. водещият разследването е изпратил материалите по делото на ОП-гр.***** с мнение за предаване на съд на ищеца за извършено престъпление по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК.

С Постановление от 22.15.2015 год. наблюдаващият прокурор от ОП-гр.***** е прекратил наказателното производство на основание чл.243, ал.1, т. 1 във връзка с чл.24, ал.1, т.1 и чл.243, ал.1, т.2 НПК с мотиви, че не е установено неправомерно поведение от страна на друго лица, което да се свърже с настъпилата смърт на пострадалия.

Въз основа на жалба от 02.11.2015 год. от пострадалото лице било образувано ЧНД №324/2015 год. по описа на ОС-гр.***** , който със свое Определение №392/10.11.2015 год. отхвърлил жалбата. Определението било отменено с Определение №89/30.11.2015 год. на Апелативен съд-гр.Велико Търново, постановено по ВЧНД №327/2015 год. На 08.12.2015 год. наблюдаващият прокурор си е направил самоотвод по делото на основание чл. 47, ал.2 във връзка с чл.29, ал.2 НПК, който бил уважен с Постановление от 10.12.2015 год. по преписка №1270/2015 на Апелативна прокуратура-гр.Велико Търново, след което по делото бил определен друг наблюдаващ прокурор, който с **Постановление от 12.01.2016 год. прекратил наказателното производство** на основание чл.243, ал.1 във връзка с чл.24, ал.1, т.1, предл.2 НПК. Изложените мотиви се изразявали в несъставомерност на деянието.

С Определение №64/11.02.2016 год., постановено по ЧНД №54/2016 год., ОС-гр.***** отменил посоченото по-горе Постановление от 12.01.2016 год.

С Постановление от 21.03.2016 год. наблюдаващият прокурор е дал указания на водещия разследването за привличане на втори обвиняем по делото - *****.

Предвид влезли в сила изменения в разпоредбата на чл.194, ал.1 НПК, на 31.03.2016 год. наблюдаващият прокурор направил предложение до Административния ръководител на Окръжна прокуратура-гр.***** за възлагане на разследването по делото на следовател от Окръжен следствен отдел, като със свое Постановление от 07.04.2016 год. последният е извършил необходимото за преобразуване на д.п.№284/2013 год. в сл.д.№22/2016 год. по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура-гр.*****.

На 09.08.2016 год. разследващият орган е провел разпит на ищеца и му е предявил материалите по разследването. На 08 и 15.12.2016 год. разследващият орган е провел разпити на ищеца, а на 22.12.2016 год. с Постановление на наблюдаващия прокурор и на основание чл.234, ал.8 НПК е отменена мярката за неотклонение „Подписка“, взета по отношение на ищеца. На 20.04.2017 год. материалите по разследването са предявени на

ищеца. Ново предявяване на материалите по разследването на ищеца е извършено на 16.04.2018 год.

На 24.04.2018 год. водещият разследването е изпратил делото на ОП-гр.***** с мнение за прекратяване на производството по същото против ищеца, въз основа на което със свое Постановление от 17.05.2018 год. наблюдаващият прокурор е прекратил наказателното производство по сл.д.№22/2016 год. по описа на ОСЛО при ОП-гр.***** за престъплението по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК против ищеца К.. Мотивирал се е с това, че когато някой наеме частно лице да му извършва работа, спадаща към занятие или друга правно регламентирана дейност и представляваща източник на повишена опасност /в случая дърводобив/, той не носи наказателна отговорност при последвала смърт на лицето по чл.123 НК.

С Определение №405/28.06.2018 год., постановено по ЧНД №289/2018 год. ОС-гр.***** е отменил посоченото по-горе Постановление и е дал указания за продажлаване на разследването. С Постановление от 12.09.2018 год. на водещия разследването, съгласувано с наблюдаващия прокурор по реда на чл. 219 НПК, е предявено обвинение на ищеца за престъпление по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК. На 03.12.2018 год. разследването на материалите по делото е предявено на ищеца, след което последното е изпратено на 10.12.2018 год. на ОП-гр.***** с мнение за предаване на съд на двамата обвиняеми, в частност и на ищеца. На 24.01.2019 год. в ОС-гр.***** е внесен обвинителен акт в частност против ищеца, изготвен от наблюдаващия прокурор, за престъпление по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК. Образованото на 25.01.2019 год. НОХД № 37/2019 год. по описа на ОС-гр.***** било прекратено от последния на 21.02.2019 год. на основание чл.249, ал.4, т.1 във връзка с ал.1 във връзка с чл. 248, ал.1, т.3 НПК и делото върнато на ОП-гр.***** за отстраняване на допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила. Против Определението на съда бил внесен частен протест от ОП-гр.***** , който бил уважен с Определение №38/14.03.2019 год., постановено по ВЧНД № 90/2019 год. на Апелативен съд-гр.Велико Търново и делото върнато на ОС-гр.***** за продължаване на производството по него.

През периода от 10.04.2019 год. до 02.07.2020 год. включително, по делото са проведени 12 съдебни заседания. В проведените на последната дата съдебни прения представителят на ОП-гр.***** е изразил становище за доказаност на деянието, извършено от ищеца и е предложил на съда да му наложи наказание „Лишаване от свобода“, което да бъде изтърпяно ефективно.

С Присъда №9/02.07.2020 год., постановена по НОХД №37/2019 год. по описа на ОС-гр.***** , ищецът в частност бил признат за невиновен и оправдан за престъплението по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК. На 07.07.2020 год. ОП-гр.***** е подала въззивен протест, въз основа на който в Апелативен съд-гр. Велико Търново било образувано ВНОХД №262/2020 год., по което било проведено едно заседание, в което представителят на Апелативна прокуратура-гр.Велико Търново направил искане за постановяване на решение, с което да бъде отменена оправдателната присъда и делото да бъде върнато на ОП-гр.***** за отстраняване на допуснати процесуални нарушения, с които били нарушени правата на подсъдимите!?

С Решение №196/06.11.2020 год., постановено по ВНОХД №262/2020 год. по описа на Апелативен съд-гр.Велико Търново, е отменена посочената по-горе оправдателна присъда и делото върнато на ОС-гр.***** с мотиви за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правата на подсъдимите.

На 11.11.2020 год. в ОС-гр.***** е образувано НОХД №421/2020 год. По делото са проведени 2 съдебни заседания, като на 21.12.2020 год. съдът е прекратил производството по делото поради допуснати нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правата на двамата подсъдими и върнал същото на ОП-гр.*****.

С Постановление от 11.02.2021 год. водещият разследването е предявил на ищеца ново обвинение за престъпление по чл.122 НК, като материалите по разследването му били предявени на 13.04.2021 год. С Постановление от 10.05.2021 год. наблюдаващият прокурор е прекратил производството по делото по отношение на двамата обвиняеми, в т.ч. против ищеца, с мотиви за липсна на достатъчно и безспорни доказателства и по новоповдигнатото му обвинение. Направил извод и за наличие на случайно деяние по чл.15 НК. Постановлението е влязло в законна сила на 21.06.2021 год.

Междувременно наследниците на пострадалия предявили иски пред Софийския градски съд, в частност против ищеца за обезщетение в размер общо 450 000 лв. за причинените им неимуществени вреди. Било образувано гр.д.№8533/2018 год., I г.о., 10 състав, СГС. Основание за това им дало

още неприключеното наказателно производство.

Наказателното производство е започнало на 27.06.2013 год. и е приключило на 21.06.2021 год. или неговата обща продължителност е 7 години, 11 месеца и 25 дни. Относително за ищеца към този период се явява привличането му като обвиняем с Постановление от 03.11.2014 год. и прекратяване на производството по делото с Постановление, влязло в сила на 21.06.2021 год. Тоест периода, през който ищецът е бил в качеството си на обвиняем и подсъдим е продължил 6 години, 7 месеца и 8 дни.

Органът по чл.3 ЗОДОВ не изпълнил задължението си да разясни на ищеца реда, по който може да защити правата си.

Счита, че описаното по-горе изцяло попада в хипотезата на чл.2, ал. 1, т.3 ЗОДОВ, а именно :

Ищцът е бил обвинен в извършени престъпления /подробно описани по-горе/, като наказателното производство един път е приключило с оправдателна присъда, а в крайна сметка е било прекратено поради липса на доказателства за извършено престъпление от страна на ищеца.

В резултат на описаните по-горе незаконни действия и актове от страна на Прокуратурата ищцът е претърпял и продължава да търпи значителни неимуществени вреди, както и други тежки последици.

НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ :

Особено тежко и негативно за ищеца се отразило провеждането на първоначалното му привличане в качеството на обвиняем. Изпаднал в психически стрес. Първоначалното му обвинение било за умишлено престъпление - такова по чл.123, ал.1 НК, свързано с лишаване от свобода. Впоследствие обвинението било променено - за престъпление по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК - тежко по смисъла на закона, за което се предвижда наказание лишаване от свобода с максимален срок от 10 години.

Според ищеца, прави впечатление нелогичното и непоследователно поведение на представителите на ответника - неколкратно прекратяване на производството по делото поради липса на доказателства за извършено от него престъпление от една страна и от друга - внасяне на обвинителни актове, поддържане на обвинението, протест против оправдателната присъда, искане за определяне на наказание лишаване от свобода и неговото ефективно изтърпяване.

Прекратяване на производството по делото, възобновяването му, честите призовавания от страна на разследващите органи, задълбочавали проблемите в емоционално-волевата му сфера. Правил опити да си намери работа, но не можел да организира живота си дори и в краткосрочен план, тъй като нямал известност за бъдещето си.

Ищецът счита, че проведеното против него наказателно производство, както и неговата продължителност е в пряка и непосредствена причинна връзка с описаното по-горе влошаване на психичното състояние.

Продължителният срок, през който било проведено наказателното производство не се дължало според него на некоректно процесуално поведение от негова страна. Не се дължало и на лоша организация в работата на съдилищата.

Провеждането на наказателното производство в очевидно неразумния срок от 6 години, 7 месеца и 8 дни /периода от привличането му като обвиняем до влизане в сила на постановлението за прекратяване на наказателното производство/ е последица единствено и главно от неразчетените и незаконосъобразни действия на представителите на ОП-гр.*****, във връзка с неточното и неправилно тълкуване на доказателствата по делото/. Очевидно е също така, че тези представители нито веднъж не са направили задълбочен анализ на доказателствения материал. В никакъв случай не може да се омаловажи и толерира такова едно поведение на представителите на прокуратурата, за всичките тези години да не могат да направят точната преценка на доказателствения материал по делото и да отстояват една законосъобразна позиция.

Постоянните ограничения, произтичащи от качеството му на обвиняем и подсъдим, не му давали възможност за един нормален и пълноценен живот.

Заявява, че всичко изложено по-горе сложило траен отпечатък върху психиката и начина на живот на ищеца и в отношенията му към семейството, неговите близки и познати. Станал затворен, мнителен, жизнерадостта изчезнала от начина му на живот. Не можел да отдели пълноценно внимание на четирите си деца - по две от предходните негови и на съпругата му бракове.

Предявяването на гражданския иск за обезщетение по гр.д.№8533/2018 год. по описа на СГС, което очевидно е в пряка причинна връзка с привличането му като обвиняем по наказателното дело, допълнително и силно травмирало ищеца. Над него тежело и възможността да бъде осъден да плаща обезщетение за наследниците на пострадалия и на практика да лиши многобройното си семейство от средства за издръжка. /Към настоящият момент по посоченото дело все още няма решение на първа инстанция/.

Наказателното производство дало отражение и върху професионалното му развитие, изразявайки се в няколко аспекта : ищецът е професионален шофьор, притежаващ всички категории правоспособност да управлява МПС. Психичните преживявания, свързани с наказателното производство му пречели да започне работа като такъв, тъй като последната е високо отговорна и е свързана с необходимост от непрекъсната концентрация. Едва след прекратяване на производството по делото същият започнал да работи като такъв и да приема и курсове извън страната.

Ищецът твърди, че описаните по-горе морални, психически и физически болки и страдания не са напълно отшумели и към настоящият момент след окончателното прекратяване на наказателното преследване против него. Тази системност и цикличност на действията на представителите на ОП-гр.***** е задълбочила в голяма степен негативните преживявания, моралните болки и страдания, описани по-горе за ищеца, които той преценява като причинени му неимуществени вреди, които от своя страна оценява на сума в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева.

Описаните по-горе болки и страдания, представляващи неимуществени вреди били пряка и непосредствена последица от изложените фактически положения, свързани с обвинението в извършени престъпления /подробно описани по-горе обвинения за извършени престъпления/.

Причинените болки и страдания, които ищецът е преживял от описаните по-горе незаконни актове на ответника, той квалифицира като причинени му неимуществени вреди, които формират правния му интерес от предявяване на настоящия иск със следния ПЕТИТУМ :

Моли съда да постанови решение, с което да осъди на основание чл.2, ал.1, т.3 ЗОДОВ Прокуратурата на Република България да заплати на ищеца Я. К. К., ЕГН-***** от с.*****, Община-гр.*****, ул.“Васил Левски”№21 сума в размер на 20 000 лева, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, произтичащи от образуваното досъдебното производство, предявяване на обвиненията, като производството по делото е прекратено поради липса на доказателства за извършено престъпление, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 21.06.2021 год. до окончателното ѝ изплащане. Моли да му бъдат присъдени и направените по делото разноски.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК е представен отговор от Прокуратура на Република България, в който ***** - Прокурор от РП-гр.***** изтъква, че от приложеното постановление за прекратяване не може да се направи извод дали същото е влязло в сила, тъй като е било обжалвано. Счита, че в тежест на ищеца е да докаже настъпването на твърдените от него неимуществени вреди и непосредствената им връзка с незаконното обвинение, както и техния размер. Такива доказателства не са представени, включително относно психическия срив на ищеца. Липсвали доказателства и за връзката между наказателното производство и професионалното му развитие. Представената трудова книжка не водела до извода, че ищецът е бил пречен да работи като професионален шофьор именно в резултат на воденото производство, тъй като не са налице данни за професионалната дейност на ищеца преди датата 03.11.2014 год., когато се твърди, че е било повдигнато обвинението.

Изцяло оспорва предявената претенция за неимуществени вреди по основание и размер, тъй като претендирания размер от 20 000 лева е силно завишен и не е съобразен с текста на чл.52 от ЗЗД и трайната съдебна практика по аналогични случаи и на икономическия стандарт в страната, както и на аналогичните случаи, включително и тези на ЕСПЧ. Моли съда въз основа на изложеното становище, възраженията посочени в писмения отговор, относно естеството, основателността на подадената искова молба, заявените в нея претенции на ищеца за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, да бъдат обсъдени и взети предвид при постановяване на съдебния му акт.

В хода на процеса ищецът, редовно призован, не се явява лично. Представя се от своя пълномощник адв.С. Г., който от името на доверителя си поддържа исковата молба. Счита, че от събраните по делото

доказателства по несъмнен и безспорен начин се установява от една страна основателността на предявения иск от друга страна по отношение на размера го намира за напълно основателен. Моли съда да уважи изцяло предявения от доверителя му иск, като осъди Прокуратурата да заплати обезщетение за незаконното привличане на ищеца като обвиняем. Моли съда да приеме за основателен и доказан и акцесорния иск за присъждане на законна лихва, считано от 21.06.2021 год. до окончателното изплащане на сумата. Моли съда да присъди на неговия доверител и направените по делото разноски. Подробни аргументи в подкрепа на тезата си, че иска следва да се уважи изтъква в представени в определения от съда срок писмени бележки.

Ответникът се представява от прокурор Йоловски, който пледира, че исковата претенция е неоснователна и недоказана. Намира, че претендирания от ищеца размер от 20 000 лева обезщетение за причинените му неимуществени вреди, ведно с лихвите е силно завишен и не е съобразен с разпоредбите на чл.52 от ЗЗД и трайната съдебна практика по аналогични случаи и икономическия стандарт в страната, включително и в тези на Европейския съюз по правата на човека. Счита, че при определяне вида и размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да се съобразяват с настъпилите негативни последици върху личността и психиката на лицето, срещу което се твърди, че е извършена наказателна репресия и как това конкретно се е отразило върху здравословното му състояние. По делото не е безспорно доказано, че именно вследствие на тази наказателна репресия ищецът е претърпял неимуществени вреди, които той да определя, че възлизат в размер на сумата 20 000 лева. Позовава се и на допусната в хода на делото съдебно-психиатрична експертиза, която е дала заключение затова какво е състоянието на ищеца, като вещото лице е било категорично, че Я. К. може да е преживявал някаква психологична травма и тя да е оставила своите следи, но това няма да доведе до никакви трайни проблеми и негативни последици за неговата личност и че той е имал нужния ресурс и е успял да изключи трагичното събитие в личния си живот, продължавайки развитието си и занапред. Заключение на вещото лице намира, че е едно неоспоримо доказателство, че ищецът не е претърпял никакви големи и сериозни психични травми от това негово привличане като обвиняем в този процес и в тази връзка счита, че исковата претенция не е доказана по съответния начин, поради което моли съда да я остави без уважение и да прекрати гражданското дело.

Съдът като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, взаимна връзка и обусловеност, доводите на страните, по вътрешно убеждение, на основание чл.12 от ГПК, и съобразно нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, приема за установени следните факти :

От служебно изисканото и приложено досъдебно производство №22/2016 год. по преписка №1218/2013 год. на ОП-гр.***** се установява, че РУ“Полиция“-гр.Троян е уведоМ. ОП-гр.***** , че на основание чл.212, ал.3 от НПК, с дата 27.06.2013 год. е започнато досъдебно производство №284/2013 год. по описа на РУ „Полиция“-гр.Троян по повод : съобщение до органите на досъдебното производство от оперативния дежурен за извършено престъпление от общ характер с данни, че на 27.06.2013 год. в с.Врабево, при добив на дървесина е починал ***** , ЕГН-7601083026 от гр.***** . Досъдебното производство е образувано срещу неизвестен извършител за това, че на 27.06.2013 год. в с.Врабево, местност Горно Усое поради незнание на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност - добив на дървесина, причинил смъртта на ***** от гр.***** - престъпление по чл.123, ал.1 НК. Досъдебното производство е започнало, на основание чл.212, ал.2 от НПК със следното действие по разследването : оглед на местопроезшествие.

Въз основа на горното в ОП-гр.***** е образувана преписка вх.№1218/2013 год., като е определен и наблюдаващ прокурор Поля Миткова.

На 01.07.2013 год. ищецът Я. К. К. е разпитан в качеството на свидетел по цитираното по-горе досъдебно производство. Извършени са множество процесуално-следствени действия, като разпити на свидетели, назначаване на експертизи, предявяване на разследването на пострадало от деянието лице, на 10.02.2014 год. Наблюдаващият прокурор е прекратил наказателното производство, водено срещу неизвестен деец за престъпление по чл.123, ал.1 НК на основание чл.243, ал.1, т.1 във връзка с чл.24, ал.1, т.1 НПК, мотивирайки се с обстоятелството, че от събраните по делото доказателства не може да се направи извод, че е налице неправомерно поведение на физическо лице, което изключва приложимостта на хипотезата на чл.123, ал.1 НК, а че се касае до случайно деяние по смисъла на чл.15 НК.

С Определение №55/26.02.2014 год. по ЧНД №66/2014 год. по описа на ОС-гр.***** , образувано въз основа на частна жалба на пострадало от деянието лице, същият е отменил посоченото по-горе Постановление от

10.02.2014 год. на ОП-гр.***** и е върнал делото на последната със задължителни указания, свързани със събиране на допълнителни доказателства против собственика на гората /в случая ищеца/ с оглед престъпление по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК и разпоредбите на Правилника за здравословни и безопасни условия на труд в горите от 2007 год., извършено от него. Срещу това Определение на 06.03.2014 год. е подаден частен протест, въз основа на който е образувано ВЧНД №49/2014 год. по описа на Апелативен съд-гр.Велико Търново, който се е произнесъл с Определение № 8/25.03.2014 год., с което е отхвърлил частния протест и е потвърдил посоченото по-горе Определение на ОС-гр.*****.

След извършване на указаните процесуално-следствени действия и при спазване на изискванията на чл.219 НПК, на 03.11.2014 год. разследващият орган е привлякъл в качеството на обвиняем ищеца Я. К. К. за извършено престъпление по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК, като му е взета мярка за неотклонение „Подписка“. Постановлението е предявено на ищеца на 13.11.2014 год., а разследването - на 20.11.2014 год.

На 29.12.2014 год. ОП-гр.***** е внесла в ОС-гр.***** обвинителен акт ведно с материалите по дознание №284/2013 год. по описа на РУП-гр.Троян срещу Я. К. К. за престъпление по чл.123, ал.1 НК.

В ОС-гр.***** против ищеца е образувано НОХД №441/2014 год. С Разпореждане №100/19.02.2015 год. съдията-докладчик по делото е прекратил съдебното производство и върнал същото на ОП-гр.***** за отстраняване на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на обвиняемия.

С Определение №17/16.03.2015 год. по ВЧНД №54/2015 год., образувано по частен протест на ОП-гр.***** е потвърдено посоченото по-горе Разпореждане №100/2015 год. На 07.09.2015 год. на ищеца са предявени допълнително събраните по делото материали.

С Постановление от 18.09.2015 год. по преписка №1270/2015 год. по описа на Апелативна прокуратура-гр.Велико Търново е оставена без уважение молбата на ищеца чрез неговия защитник за отвод на наблюдаващия делото прокурор.

С Постановление от 25.09.2015 год. е отхвърлил направени от защитата на ищеца възражения при предявяване на разследването на 07.09.2015 год.

На 12.10.2015 год. водещият разследването е изпратил материалите по делото на ОП-гр.***** с мнение за предаване на съд на ищеца за извършено престъпление по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК.

Следва произнасяне с Постановление от 22.10.2015 год. на наблюдаващият прокурор от ОП-гр.***** , с което е прекратил наказателното производство, на основание чл.243, ал.1, т. 1 във връзка с чл.24, ал.1, т.1 и чл.243, ал.1, т.2 НПК, с мотиви, че не е установено неправомерно поведение от страна на друго лица, което да се свърже с настъпилата смърт на пострадалия.

Въз основа на жалба от 02.11.2015 год. от пострадалото лице е образувано ЧНД №324/2015 год. по описа на ОС-гр.***** , който със свое Определение №392/10.11.2015 год. отхвърлил жалбата. Това определение е отменено с Определение №89/30.11.2015 год. на Апелативен съд-гр.Велико Търново, постановено по ВЧНД №327/2015 год. На 08.12.2015 год. наблюдаващият прокурор си е направил самоотвод по делото, на основание чл.47, ал.2 във връзка с чл.29, ал.2 НПК, който е уважен с Постановление от 10.12.2015 год. по преписка №1270/2015 на Апелативна прокуратура-гр.Велико Търново, след което по делото е определен друг наблюдаващ прокурор, който с Постановление от 12.01.2016 год. е прекратил наказателното производство, на основание чл.243, ал.1 във връзка с чл.24, ал.1, т.1, предл.2 НПК. Мотивите са несъставомерност на деянието.

С Определение №64/11.02.2016 год., постановено по ЧНД №54/2016 год., ОС-гр.***** отменил посоченото по-горе Постановление от 12.01.2016 год.

С Постановление от 21.03.2016 год. наблюдаващият прокурор е указал на водещия разследването да привлече втори обвиняем по делото - *****.

На 31.03.2016 год. наблюдаващият прокурор е направил предложение до Административния ръководител на ОП-гр.***** за възлагане на разследването по делото на следовател от Окръжен следствен отдел, като със свое Постановление от 07.04.2016 год. последният е извършил необходимото за преобразуване на досъдебно производство №284/2013 год. в следствено дело №22/2016 год. по описа на ОСлО при Окръжна прокуратура-гр.*****.

На 09.08.2016 год. разследващият орган е провел разпит на ищеца Я. К. и му е предявил материалите по разследването. На 08 и 15.12.2016 год. разследващият орган е провел разпити на ищеца, а на 22.12.2016 год. с Постановление на наблюдаващия прокурор и на основание чл.234, ал.8 НПК е отменил мярката за неотклонение „Подписка“, взета по отношение на ищеца. На 20.04.2017 год. материалите по разследването са му предявени. Ново предявяване на материалите по разследването на ищеца е извършено на 16.04.2018 год.

На 24.04.2018 год. водещият разследването е изпратил делото на ОП-гр.***** с мнение за прекратяване на производството по същото против ищеца, въз основа на което със свое Постановление от 17.05.2018 год. наблюдаващият прокурор е прекратил наказателното производство по следствено дело №22/2016 год. по описа на ОСлО при ОП-гр.***** за престъплението по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК против ищеца Я. К.. Мотивирал се е с това, че когато някой наеме частно лице да му извършва работа, спадаща към занятие или друга правно регламентирана дейност и представляваща източник на повишена опасност /в случая дърводобив/, той не носи наказателна отговорност при последвала смърт на лицето по чл.123 НК.

С Определение №405/28.06.2018 год., постановено по ЧНД №289/2018 год. ОС-гр.***** е отменил посоченото по-горе Постановление и е дал указания за продължаване на разследването. С Постановление от 12.09.2018 год. на водещия разследването, съгласувано с наблюдаващия прокурор по реда на чл. 219 НПК, е предявено обвинение на ищеца за престъпление по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК. На 03.12.2018 год. разследването на материалите по делото е предявено на ищеца, след което последното е изпратено на 10.12.2018 год. на ОП-гр.***** с мнение за предаване на съд на двамата обвиняеми, в частност и на ищеца. На 24.01.2019 год. в ОС-гр.***** е внесен обвинителен акт в частност против ищеца, изготвен от наблюдаващия прокурор, за престъпление по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК. Образованото на 25.01.2019 год. НОХД № 37/2019 год. по описа на ОС-гр.***** е прекратено от последния на 21.02.2019 год. на основание чл.249, ал.4, т.1 във връзка с ал.1 във връзка с чл. 248, ал.1, т.3 НПК и делото върнато на ОП-гр.***** за отстраняване на допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила. Против Определението на съда е внесен частен протест от ОП-гр.***** , който е уважен с Определение №38/14.03.2019 год., постановено по ВЧНД №90/2019 год. на Апелативен съд-гр.Велико Търново като делото е върнато на ОС-гр.***** за продължаване на производството по него.

С Присъда №9/02.07.2020 год. по НОХД №37/2019 год. по описа на ОС-гр.***** ищецът в частност е признат за невиновен и оправдан за престъплението по чл.123, ал.2 във връзка с ал.1 НК. На 07.07.2020 год. ОП-гр.***** е подала въззивен протест, въз основа на който в Апелативен съд-гр. Велико Търново е образувано ВНОХД №262/2020 год., по което е проведено едно заседание, в което представителят на Апелативна прокуратура-гр.Велико Търново направил искане за постановяване на решение, с което да бъде отменена оправдателната присъда и делото да бъде върнато на ОП-гр.***** за отстраняване на допуснати процесуални нарушения, с които са нарушени правата на подсъдимите.

С Решение №196/06.11.2020 год., постановено по ВНОХД №262/2020 год. по описа на Апелативен съд-гр.Велико Търново, е отменена посочената по-горе оправдателна присъда и делото върнато на ОС-гр.***** с мотиви за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правата на подсъдимите.

На 11.11.2020 год. в ОС-гр.***** е образувано НОХД №421/2020 год., по което са проведени две съдебни заседания и на 21.12.2020 год. съдът е прекратил производството по делото поради допуснати нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правата на двамата подсъдими и върнал същото на ОП-гр.*****.

С Постановление от 11.02.2021 год. водещият разследването е предявил на ищеца ново обвинение за престъпление по чл.122 НК, като материалите по разследването са му предявени на 13.04.2021 год. С Постановление от 10.05.2021 год. наблюдаващият прокурор е прекратил производството по делото по отношение на двамата обвиняеми, в т.ч. против ищеца, с мотиви за липса на достатъчно и безспорни доказателства и по новоповдигнатото му обвинение. Направил извод и за наличие на случайно деяние по чл.15 НК. Постановлението е влязло в законна сила на 21.06.2021 год.

От представената като доказателство по делото справка за съдимост от Бюро за съдимост при РС-гр.***** , с дата на издаване 21.07.2022 год. справка за съдимост се установява, че Я. К. К. има наложено наказание лишаване от свобода за срок от 1 година и 6 месеца, чието изтърпяване на наказанието е отложено за

срок от 2 години по НОХД №88/1986 год., Присъда от 30.04.1986 год. на ОС-гр.*****, в сила от 14.05.1986 год.; наказание лишаване от свобода за срок от 1 година, чието изтърпяване на наказание е отложено за срок от 3 години по НОХД №83/1993 год., Присъда от 31.05.1993 год. на РС-гр.Троян, в сила от 16.07.1993 год., като и по двете наказание е реабилитиран. Същият има и сключено споразумение №692/06.08.2010 год. по НОХД №2532/2010 год. на РС-гр.Плевен, в сила от 06.08.2010 год. за престъпление по чл.343б, ал.1 от НК, за което му е наложено наказание пробация при конкретно посочени пробационни мерки за срок от шест месеца и на основание чл.343г от НК същият е бил лишен от право да управлява МПС за срок то шест месеца, считано от датата на фактическото отнемане на СУМПС – 09.02.2010 год.

Представена е и трудова книжка на името на ищеца №5, в която подробно е описано прослуженото му време в „Маврангелис“ООД-гр.*****, като на последната страница на този документ е записано от счетоводителя на неговия работодател „Маргео Транспорт“ЕООД, където той работи като шофьор на товарен автомобил, че осигурителният стаж е равен на зачетения трудов стаж и е втора категория, съгласно чл.2, т.25 от КТД.

Установява се от представеното като доказателство по делото копие на Определение от 19.11.2018 год., че в СГС, I Гражданско отделение, 10 състав е образувано гр.дело №8533/2018 год., по повод подадена искова молба от ***** с която са предявени иски срещу Гаранционен фонд, при условията на евентуалност – срещу Я. К. К. и ***** . Касае за иски с правно основание чл.288, ал.1 от КЗ и чл.45, ал.1 от ЗЗД за сумата от по 150 000 лева за първата и по 100 000 лева за останалите ищци. Според определението на съда е било насрочено открито съдебно заседание на 20.03.2019 год. от 09,30 часа, но други доказателства за това как е приключило това дело няма представени към настоящия спор.

От ангажираните от страна на ищеца и неговия пълномощник гласни доказателства – показанията на св.***** , живуща на съпругески начала с ищеца от 15 години се разбира, че преди да се случи събитието Я. бил весел човек, събирали се с приятели и познати. Към всички деца /тя имала две момчета от първия брак, а той две момичета от първия си брак/ Я. се отнасял много добре. Дори уточни, че когато се събрали да живеят заедно едното й дете било на три годинки, а другото – на девет години, като ищецът се държал много добре с тях и се грижил за обезпечаване на семейните нужди. Я. се занимавал с дърводобив като им стигали парите за задоволяване на семейните им нужди. Свидетелката поясни, че през 2013 год. Я. К. дал едни негови гори на негов познат приятел да ги реже, с негови работници, но без да има подписани документи затова. През това време починало едно лице и този въпросния му приятел изведнъж спрял да му бъде приятел. Ищецът не бил виновен, но му се търсела отговорност за това, че е починало лице. Първоначално ищецът давал обяснения, но след това било заведено дело срещу него. Свидетелката ***** описа, че Я. много се притеснил, не спял нощем, станал нервен и постоянно се карали, дори и преди делото винаги приемал успокоителни лекарства. Уточни, че делото продължило около 9-10 години, като накрая го оправдали. На абсолютно всички дела го е придружавала тя и дъщеря му. той всяко едно дело преживявал много зле, нощем ставал, защото не можел да спи, пушил. През този период от време много от приятелите им се отдалечили от тях. Я. напускал работата си, защото като казал, че на тази и тази дата има насрочено дело, а трябвало да е на път като шофьор, поради това напускал. Работил като международен шофьор. През този период от време намаляли доходите на семейството. Имало и период, в който ищецът не можел д си внася осигуровките, защото постоянно оставал без работа. Когато делото приключило започнал постоянна работа. В момента доходите му са стабилни и трябвало да плати в НОИ около 12 000 лева осигуровки, за периода, през който не е бил осигуряван. Свидетелката спомена, че делото приключило добре за него, но когато се сети за него започва много да се изнервя. За починалото лице им поискали половин милион кръвнина за заведено дело в гр.София, като това много притеснило Я..

Свидетелката ***** която е дъщеря на ищеца изтъкна, че има сестра, която е две години по-голяма от нея. Баща й заживял, считано от 2011 год. с друга жена, която има две по-малки деца от нея. Когато двамата заживяло, тя и сестра й били студентки в гр.София. По това време баща й бил изключително контактен, с голям контингент от хора около него. Описа го като изключително трудолюбив. До момента на това дело, баща им ги издържал, като по това време сестра й завършвала следването си, а на нея й оставали още две години. Вследствие на това дело баща им претърпял финансов крах, спяло да ги издържа и се наложило да работи на три места. Когато разбрала за делото, първо била много шокирана от това в какво го обвиняват, защото знаела каква е истината. Обвинявали го в непредумишлено убийство – нещо, от което тя като негова дъщеря била шокирана. Впоследствие разбрала за каква кръвнина става въпрос. Баща й изживял това много зле, отразило се на неговото

психическо състояние, на контактите му с хората, тъй като голяма част от приятелите му се отдръпнали от него. Отразило се зле и финансово, защото баща ѝ не можел да работи в тази сфера. През този период от време баща ѝ се занимавал с частен бизнес за поставяне на стъкла и после започнал работа като шофьор, която и в момента изпълнява. Мисли, че баща ѝ нямал право да напуска страната. Делото било внесено в съда, като по нейни спомени няколко пъти се прекратява, като продължило от 2013 год. до преди година. Тя била бременна когато делото приключило и си изкарала бременността по съдебните зали. Когато имала възможност придружавала баща си по делата, тъй като живеела в гр.София. На баща ѝ много зле му се отразявало всичко, преживял е голям стрес. Знае, че е пиел хапчета, като лично той не ѝ е споделял, но жената, с която живеел ѝ е казвала. В момента баща ѝ работи, има по-голямо самочувствие, но колкото ѝ да е му тежи това бреме на гърба. Работи като международен шофьор и не си е сменял работата от тогава. Завеждането на дело срещу баща ѝ се отразило много зле на психическото му състояние – първо бил по-слабо концентриран, на работата му, на отношенията му с другите хора, не можел да работи в тази сфера и трябвало да си търси друга работа.

От допуснатата за целите на настоящото исково производство съдебно-психологична експертиза с вещо лице М. М. Д. – клиничен психолог в ДПБ-гр.*****, която съдът приема като компетентно изготвена и безпристрасно депозирана се разбира, че в процесният период от време освидетелстваният Я. К. е преживял травматичен стрес и неговите реакции и преживявания са нормален отговор на абнормни и травмиращи обстоятелства. Описаните от него състояние на тревожност, напрежение, безпокойство, нарушен сън, чувство на несигурност, отчаяние, експерта твърди, че са в причинно-следствена връзка с преживяния стрес. По мнението на експерта дискомфорта и негативните емоционални преживявания по време на продължителния процес са породили тревожност, безпокойство, нарушен сън, чувство на несигурност, отчаяние, намалена работоспособност. Фрустриращите обстоятелства са засегнали базисни характеристики на личността на ищеца и важни пунктове в ценностната му система – социален статус, професионален напредък, отговорност за бъдещето на децата, престиж, семейство, приятели и т.н. Към настоящият момент вещото лице заявява, че не се отчитат данни при освидетелствания Я. К. за значим спад в цялостното му социално функциониране. Способността за комуникативност, концентрация, рефлексия и познавателни процеси са съхранени. Не налице семейна или трудова дезадаптация. При освидетелствания Я. К. липсват индикатори за наличие на симптоми на посттравматично стресово разстройство и клинична изява на депресивна или тревожна симптоматика, като последица от преживения стрес. Към момента на освидетелстването негативните емоционални преживявания в основната си част са деактуализирани, остатъчните такива са свързани със субективно усещане за нужда от справедливост. В рамките на психологическото прогнозиране вещото лице клиничен психолог е счело, че преживяната психологична травма е оставила своите следи, но няма да доведе до трайни проблеми и негативни последици за личността на освидетелствания Я. К.. Същият има нужния ресурс /личен и на социалната среда/ и е успял да включи травматичното събитие в личния си опит и да продължи жизненото си развитие напред.

По обективно съединените искове с правно основание чл.2, ал.1, т.3, пр.2 от ЗОДОВ, чл.52 и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира за установено следното от правна страна :

Предявени са за съвместно разглеждане обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 20 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди за действия на Прокуратурата, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 21.06.2021 год. до окончателното ѝ изплащане.

Съдът приема, че така предявените искове, с които е сезиран са допустими, като подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от воденето на настоящото производство, а ответникът по делото е пасивно легитимиран по иска.

Доколкото видно от петитума на исковата молба се претендира обезщетение за вреди от незаконно обвиняване в извършване на престъпление, при което наказателното производство е приключило с оправдателна присъда, а впоследствие и прекратено поради липса на доказателства за извършено престъпление от страна на ищеца, пасивно легитимирана да отговаря по исковете е единната и централизирана Прокуратура на Република България /т.5 от ТР №3 от 22.04.2005 год. на ВКС/, която съгласно чл.127 от Конституцията на Република България е органът, който привлича към наказателна отговорност за извършени престъпления и поддържа пред съда обвинението по наказателните дела от общ характер. В конкретният казус фактът, че ищецът е оправдан по

повдигнатото му обвинение, обуславя възникване на отговорност на държавата при наличие на причинна връзка между незаконното обвинение в извършване на престъпление и причинените вреди /т.11 от ТР №3 от 22.04.2005 год. на ВКС/. В този смисъл приключването на наказателното производство с оправдателна присъда не е самостоятелно основание за присъждане на обезщетение по смисъла на чл.4 от ЗОДОВ, а следва да бъдат установени и конкретните неимуществени вреди, явяващи се пряка и непосредствена последица от увреждането.

ЗОДОВ предвижда особен ред за ангажиране отговорността на държавата за вреди, причинени от държавни органи на граждани. Отговорността по този закон на държавата е обективна и не се изисква виновно поведение като елемент от фактическия състав, пораждащ отговорност. В закона основно са уредени два фактически състава, като вторият – чл.2, урежда отговорността на държавата за дейността на правозащитните органи, при изпълнение на която са причинени вреди на гражданите, като хипотезите, пораждащи отговорността на държавата, са изчерпателно посочени в т.1-6 на посочената норма.

Ищецът Я. К. търси обезщетение за неимуществени вреди от неоснователното обвинение спрямо него. От наведените твърдения може да се направи извод, че е налице хипотезата за отговорност на държавата за вреди, причинени на граждани от органи на прокуратурата. Твърдените неимуществени вреди и връзката им с повдигнатото обвинение, като пряка и непосредствена последица от незаконното обвинение в извършено престъпление от общ характер, се явяват доказани по безпорен начин, а според съдебната практика, фактът на незаконното обвинение в извършване на престъпление, образуваното за което наказателно производство е приключило чрез постановяване на оправдателна присъда, а впоследствие и прекратено поради липса на доказателства за извършено престъпление от страна на ищеца, е достатъчен да индицира, че подсъдимият е претърпял вреди, рефлектиращи върху неговата чест и достойнство, като тогава дори не са нужни формални, външни доказателства за установяване на тези обичайни вреди, тъй като те настъпват винаги в резултат от наказателното производство.

Това е така според утвърдената съдебна практика /Решение №427/16.06.2010 год. по гр.дело №273/2009 год. на III ГО на ВКС; Решение №480/23.04.2013 год. по гр.дело №85/2012 год. на IV ГО на ВКС; Решение №165/16.06.2015 год. по гр.дело №288/2015 год., III ГО на ВКС/, съгласно която нормално е наказателното преследване да се е отразило негативно, както на психиката, така и на личния живот на ищеца.

Ето защо, съдът приема, че искът за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди е доказан по основание.

Безспорно по делото е наличието на правнорелевантна причинна връзка между действията на ответната страна и увреждането на ищеца, която се извежда от общите правила на чл.51 от ЗЗД и чл.4 от ЗОДОВ. Доказани се явяват и наведените твърдения за уронване името на ищеца и възприемането му като подсъдим сред обществеността, сред която живее. Изложеното несъмнено е допринесло за известяване и разпространяване действията на разследващите органи и конкретно подозрението за извършени престъпни действия, насочено към ищеца.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че прокуратурата дължи обезщетение на ищеца, изразяващо се в претърпени от страна на последния на душевни страдания и дискомфорт – стрес, безпокойство и негативни емоции, като при определяне размера на същото следва да се изхожда, както от общия принцип за обезщетяване на причинените неимуществени вреди по справедливост, визиран в разпоредбата на чл.52 от ЗЗД, така и от разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ, според която границите на отговорността се простират до вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Определената сума пари, в най-пълна степен следва да компенсира вредите, в който смисъл е и Решение №223/04.07.2011 год. по гр.дело №295/2010 год., IV ГО на ВКС, постановено по реда на чл.290 от ГПК. В настоящата хипотеза, съдът съобразява продължителността на воденото наказателно производство срещу ищеца /привличането му като обвиняем с постановление от 03.11.2014 год. и прекратяване на производството с влязло в сила постановление на 21.06.2021 год.; предвиденото наказание за престъплението, в което е обвинен – лишаване от свобода; вина на търпените от него през целия този период от време психически страдания – безпокойство, напрежение, неувереност, несигурност, потиснатост, емоционална лабилност, страхови изживявания, както и субективен дистрес, свързан със сомато-вегетативните симптоми и нарушението на съня, при което намира, че сумата от 8 000 лева справедливо обезщетява доказаните неимуществени вреди. Още повече, че видно от заключението на вещото лице по съдебно-психологичната експертиза преживяната от ищеца психологична травма е оставила своите следи,

но няма да доведе до трайни проблеми и негативни последици за личността му. Същият има нужния ресурс има нужния ресурс и е успял да включи травматичното събитие в личния си опит и да продължи жизненото си развитие напред.

С оглед на съдебната практика и установените по делото факти и обстоятелства, съдът намира, че предявеният иск за обезщетение за причинени неимуществени вреди е основателен в размер на сумата 8 000 лева, тъй като в този размер той е съобразен със събраните по делото доказателства, с принципа на справедливост по чл.52 от ЗЗД и е адекватен да репарира претърпените от ищеца силен психо-емоционален стрес, унижение, притеснение, чувство на безпомощност и злепоставяне пред близки и познати. В този смисъл и предвид частичното уважаване на исковата претенция с прано основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, съдът счита, че за разликата от 12 000 лева до пълния претендиран размер на сумата от 20 000 лева неимуществени вреди искът на Я. К. К. против Прокуратура на Република България се явява неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Предвид уважаване на исковата претенция по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, основателна се явява и предявената акцесорна претенция за присъждане на лихва, считано от датата на влизане в сила на постановлението за прекратяване на наказателното производство – 21.06.2021 год. до окончателното изплащане на присъденото обезщетение. По делото бе допуснато назначаването на съдебно-икономическа експертиза със задача да изчисли размера на дължимата лихва върху претендираната главница в размер на сумата 20 000 лева за времето от 21.06.2021 год. до датата на изготвяне на експертизата – 24.10.2022 год., като експерта е изчислил н база основен лихвен % на БНБ + 10 пункта надбавка, че размера на лихвата възлиза на 2 727,78 лева. Съдът обаче, видно от петитума на исковата молба, не е сезиран с конкретна сума, а само с претенция за присъждане на законна лихва върху главницата, считано от 21.06.2021 год. до окончателното ѝ изплащане, което му дава основание да я уважи претенцията по начина, по който е претендирана, тъй като в противен случай, че е налице произнасяне по искане, в което не е бил надлежно сезиран от ищцовата страна.

По разпоските.

При този изход на процеса и съгласно чл.10, ал.3 от ЗОДОВ ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца внесената по сметка на съда държавна такса в размер на сумата 10 лева, както и сумата 608 лева направени по делото разноски, съразмерно с уважената част от иска, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, а за сумата 912 лева, представляваща разликата до пълния претендиран размер от 1 520 лева ищцовата претенция се отхвърли като неоснователна и недоказана.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРА на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, с адрес : гр.***** да заплати на **Я. К. К.**, ЕГН-*****, с адрес : с.*****, Община-гр.*****, ул.*****, на основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ във връзка с чл.52 от ЗЗД, чл.86, ал.1 от ЗЗД сумата 8 000 /осем хиляди/ лева, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, произтичащо от образувано досъдебно производство №22/2016 год. по преписка №1218/2013 год. на ОП-гр.*****, предявяване на обвинения, като производството по делото е прекратено поради липса на доказателства за извършено престъпление, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 21.06.2021 год. до окончателното ѝ изплащане, а за сумата в размер на 12 000 лева, представляваща разликата до пълния претендиран размер от 20 000 лева **ОТХВЪРЛЯ** предявеният от **Я. К. К.**, ЕГН-*****, с адрес : с.*****, Община-гр.*****, ул.***** срещу **ПРОКУРАТУРА на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**, с адрес : гр.*****, иск с правно основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ във връзка с чл.52 от ЗЗД, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРА на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, с адрес : гр.***** да заплати на **Я. К. К.**, ЕГН-*****, с адрес : с.*****, Община-гр.*****, ул.***** сумата 10 /десет/ лева, представляваща заплатена от него държавна такса по сметка на РС-гр.*****, на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРА на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, с адрес : гр.***** да заплати на **Я. К. К.**, ЕГН-

*****, с адрес : с.*****, Община-гр.*****, ул.”***** сумата в размер на 608 /шестотин и осем/ лева, представляваща съдебно-деловодни разноси, изчислени съразмерно с уважената част от иска, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, а за сумата 912 лева, представляваща разликата до пълния претендиран размер от 1 520 лева **ОТХВЪРЛЯ** тази претенция като **НЕОСНОВАТЕЛНА И НЕДОКАЗАНА**.

Присъдените в полза на ищеца суми по настоящото съдебно решение могат да бъдат преведени по банков път на сметка : BIC : UNCRBGSF; IBAN : BG78UNCR70001523191800 – „УниКредит Булбанк“.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред ОС-гр.***** в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – ***:** _____